

Psalm 133

‘Hoe goed is het, hoe heerlijk als broeders bijeen te wonen! Goed als olie op het hoofd die neervalt op de baard, de baard van Aäron, en neervalt op de hals van zijn gewaad, als dauw van de Hermon die neervalt op de bergen van Sion. Daar geeft de HEER zijn zegen: leven voor altijd’

PSALM 133

Psalm 133 is een van die prachtige psalmen die de moeite waard zijn om bij stil te staan. Het is meteen ook een van de kortste psalmen in de Bijbel na psalm 117 en 134. Het is een lied van David dat gaat over eenheid. In de Naardense vertaling staat het mooi verwoord ‘Hoe goed en hoe lieflijk als broeders ook zetelen in eendracht’. Eendracht, dat wil zeggen: in eensgezindheid, harmonie en overeenstemming met elkaar.

De psalm gaat verder niet in op hoe die eenheid verkregen kan worden maar gaat wel door op de schoonheid van die eenheid. En op zich is het ook niet zo verkeerd om daar eens bij stil te staan! David beschrijft die eenheid op een speciale manier, via beelden die wij vandaag de dag niet zozeer met eenheid zouden associëren: namelijk via olie op het lichaam van Aäron en dauw op de berg Hermon. Laten we eens inzoomen op beide elementen.

Het beeld van olie op het hoofd is een bekende in de Bijbel. Priesters zoals Aäron werden gezalfd om hen te wijden voor hun belangrijke goddelijke taak als vertegenwoordigers van het volk (EXODUS 29:1-46; 30:22-38; LEVITICUS 8:12). God koos hen en stelde hen aan voor het priesterschap. Hun was ook niet zomaar een: zij moesten het volk verenigen en bijhouden als bemiddelaars tussen God en de mensen. Eenheid bewaren tussen de verschillende stammen was dus een belangrijk aspect van hun taak. Verder is het interessant hoe vers 2 tweemaal het woordje *zaqan* ‘baard’ noemt. Waarom wordt de baard van Aäron genoemd? LEVITICUS 21:5 beschrijft dat priesters verplicht waren hun baard te laten staan. Dit gold in de Bijbel niet alleen voor priesters, maar bijvoorbeeld ook voor Nazireeërs (NUMERI 6:5) en de algehele bevolking (LEVITICUS 19:27). Het behouden van de baard was een teken van heiligheid (LEVITICUS 21:6), het was een tegenhanger van de gebruiken van omliggende culturen. De Israëlieten waren apart gezet en toegewijd aan God. Zij moesten naar andere volken toe laten zien wie zij dienden: de enige echte levende God. En bij die heiligheid hoorde een verenigd volk.

Verder vergelijkt David eenheid met de dauw van de Hermon. De noordelijke hellingen van de berg Hermon staan bekend om hun grote hoeveelheid verfrissende en leven gevende dauw. Dauw was in het droge mediterrane klimaat vooral tijdens de lente en zomermaanden een belangrijke bron van voeding voor de begroeiing. Hetzelfde gold voor de bergen van Sion (Jeruzalem). Het schetst op een mooie manier hoe eenheid vruchtbaar is, het breekt niet af maar brengt juist leven voort! Zoals vers 3 zo prachtig aangeeft: GODS ZEGEN IS ZICHTBAAR IN EENHEID, HET BRENGT LEVEN VOOR ALTIJD!

God sta ons bij, help ons één te zijn, één met elkaar en met U.

Voor altijd.

Amen.

Thirza van den Broek

Predikante Adventkerk Antwerpen

*Zie, hoe goed en hoe lieflijk,
als broeders ook zetelen
in eendracht.*

Psalm 133:1 (© NAARDENSE BIJBEL)